

La Tallada
Tor
Marenyà
Canet
(Baix Empordà)

Aspre i Pla

Núm. 02
JUNY 2008

REVISTA
MUNICIPAL

Ajuntament de
la Tallada d'Empordà

Serveis i telèfons d'interès

AJUNTAMENT

Tel. 972 78 00 95
 Fax 972 78 02 38
 email Secretaria ajuntament@la-tallada.net
 email Alcaldia alcaldia@la-tallada.net
 email Cultura cultura@la-tallada.net
 Plana web..... www.la-tallada.net

HORARIS DE L'AJUNTAMENT

Secretaria i Alcaldiadilluns de 9 a 10:30 h
 dimarts de 4 a 7 h de la tarda
dimecres de 9 a 12 h
dijous i divendres de 9 a 12 h

Arquitecte municipal.....dimarts de 4 a 7 h de la tarda

SALUT

Consultoris
 La Tallada..... 972 78 05 60
 dijous de 4 a 7 de la tarda
 Verges 972 78 04 94
dilluns, dimarts, dimecres i divendres de 9 a 1 h

CAP de Torroella..... 972 76 11 01
 Hospital de Palamós..... 972 60 01 60
 Hospital Josep Trueta..... 972 94 02 00
 Farmàcies
 Verges 972 78 00 34
 Belcaire..... 972 78 84 71
 Albons..... 972 76 51 06

ASSISTÈNCIA SOCIAL

Verges 972 78 00 07
dimarts de 9 a 14 h
 Torroella 972 76 00 29

EDUCACIÓ

Escola Verges 972 78 01 41
 Llar d'Infants de Verges..... 972 78 05 82

ALTRES SERVEIS

Correus.....de 12 a 12:30 h
 Parròquia..... 972 78 82 01
 Local social Empordanet 972 78 03 02
 Perruqueria..... dimecres i divendres de 3 a 7 h de la tarda

RECOLLIDA DE DEIXALLES

SERSALL
 Contenidors no selectius.....dilluns, dimecres i divendres
 Els contenidors es netegen un cop al mes i dos cops a l'estiu
 Trastos vells.....el primer dijous de cada mes
 CONSELL COMARCAL DEL BAIX EMPORDÀ
 Deixalles selectives
 Vidreun cop al mes
 Plàstic i paper.....cada dimarts

SEGURETAT I EMERGÈNCIES

Mossos d'Esquadra 088
 Bombers 085
 Emergències en general..... 112

TRANSPORTS

RENFE Informació 902 24 02 02
 SARFA Informació..... 902 30 20 25
 972 30 12 93
 TAXI 687 52 99 19

PROVEÏDORS

FECSA - ENDESA Avaries..... 902 53 65 36
 AIGUES - SOREA
 Primer truqueu a Lluís Serra 678 87 99 17
 Si no el trobeu telefonau SOREA 972 75 84 83
 SOREA Urgències 902 25 03 70
 UNIVERSAL GAS..... 972 40 21 86
 Emergències..... 661 86 16 73

XARXA WIMAX (INTERNET)

MEGATRÓ 972 59 43 25

Continguts

Serveis i telèfons d'interès.....	2
Editorial	3
Actualitat.....	4
Programes Festes Majors	13
Entrevista.....	16
Arran de terra.....	19
Història	20
Llibres a escena	31
Hem anat a.....	32
Volta el món.....	33
Verbívors	36
Per passar l'estona	38
Sumar és créixer.....	39

CONSELL DE REDACCIÓ:

MÍRIAM PAGÈS, FINA JUÀREZ, ROSA SUÀREZ,
MARGARITA VIDAL, JOAN LORENZO,
PEP COLLELDEMONT

DIBUIX DE APORTADA:

UN RACÓ DE LA TALLADA - JULI MALLOL

AMB LA COL-LABORACIÓ DE:

TOTES LES ENTITATS CULTURALS MUNICIPALS

Gairebé sense adonar-nos, ja han passat sis mesos des del naixement de la publicació que teniu a les mans, mig any carregat de notícies i esdeveniments propers i llunyans que han anat configurant l'actualitat de les nostres vides.

En efecte, "Aspre i Pla" veia la llum per primera vegada el passat mes de desembre, amb vocació d'informar, d'entretenir i, sobretot, de fer camí al vostre costat, com a veïns que som tots dels quatre pobles que formen el nostre municipi. Fèiem, en aquell moment, una crida a la participació tot destacant el caràcter obert que volíem que tingués aquesta revista des del primer dia. Convidàvem tothom a prendre-hi part i avui ens refermem en aquest desig. "Aspre i Pla" serà de tots nosaltres en el moment en què la paraula "nostre" assoleixi la seva plenitud com a tal.

Participar. Vet aquí la clau de tot allò que fem en societat. Compartir, opinar, debatre, discrepar, aportar cadascú la seva visió a l'entorn d'un fet comú. És sobre aquest fet, el de la participació, damunt del qual es fonamenta tot allò que bastim, fent de la pluralitat i el diàleg la millor eina que tenim a l'abast.

El nostre municipi ha engegat recentment una iniciativa, de gran transcendència per als propers anys: l'inici dels treballs de redacció del Pla d'Ordenament Urbanístic Municipal (POUM) que ha de decidir quelcom molt important: com serà el futur dels nostres pobles en un tema clau com és l'urbanisme, si els termes d'edificació actuals són suficients o si hem de créixer més i per on volem o podem créixer. Un fet com aquest, necessari i pendent de resoldre als nostres pobles, indispensable per encarar amb criteri les iniciatives d'aquest àmbit, no reeixirà sense una participació el més àmplia possible per part dels principals interessats: les persones que hi vivim. S'ha creat una Comissió de Participació Ciutadana oberta a tothom que es reuneix periòdicament per opinar i seguir el projecte i, paral·lelament, l'Ajuntament facilita a través del seu lloc web i directament a les oficines municipals els impresos necessaris per tal que tothom que vulgui pugui dir-hi la seva. Els tècnics i les autoritats supramunicipals es pronunciaran en el seu moment però, no ho oblidem, la participació és la clau. Tenim al davant una oportunitat per fer sentir la nostra veu. Ara que podem, no callem. No callis.

CONSELL DE REDACCIÓ

Taller de costura

Benvolguts amics i amigues,

Des de la redacció de la revista "Aspre i Pla", ens han demanat que us féssim una mica d'explicació de la nostra tasca... Començarem per dir-vos:

► **Qui som:**

Gent de totes les edats dels quatre pobles.

► **Com vàrem començar:**

A la 1a reunió amb la gent gran, es va comentar que es podrien fer venir expressament Ses Majestats els tres Reis d' Orient al nostre municipi, la Roser Carolà de Tor ens va dir que ella tenia una molt bona amiga a l'Estartit, la Dolors, que feia molts anys que els feia venir, i que ben segur que ens deixaria material per ensenyar-los el camí a Ses Majestats.

el nostre municipi, i va ser una alegria molt gran quan ens varen dir que sí que vindrien, i més a més, a cavall! Quina alegria i quins nervis!

► **Què fem:**

Perquè ens trobessin, havíem de fer moltes coses, però la més important era tirar uns coets màgics... i només de tirar-los van aparèixer damunt dels seus cavalls màgics! Envolats dels seus acompanyants. Ses Majestats van triar molt bé els seus vestits que eren molt elegants! Portaven unes capes molt boniques sobre els seus vestits luxosos i moltes joies, perquè tothom veiés com en són de poderosos, a més de ser màgics. Cal destacar dels seus acompanyants: que eren molt elegants i vistosos, els Patges Reials, que anaven mudats com topins i per obrir-los camí hi havia 12 entorxaries, 4 per a cada Rei, vestits amb uns colors ben alegres i elegants, també hi havia els que portaven els ca-

Després, a un dinar d'amics es va proposar el mateix, i tots junts ens vàrem posar en contacte amb la Dolors de l'Estartit, perquè ens ajudés, i poguéssim posar-nos amb contacte amb Ses Majestats. També ens van ajudar molt els nostres veïns d'Albons, que sempre ens havien fet arribar Ses Majestats, ells també els coneixien molt bé, ja que gràcies a ells, al nostre municipi mai no varen deixar de venir i portar regals per a tothom.

L'Ajuntament també va posar el seu granet de sorra, buscant patrocinadors i oferint ajuda, per tal de tenir tot el material necessari. Tothom va estar content, i ens vàrem posar tots a treballar perquè Ses Majestats poguessin trobar

valls vestits amb túniques del seu país i les carrosses ben plenes de regals per a tothom! També portaven caramels ben bons, que tots vàrem poder agafar per menjar-los i anant fent boca per a aquella nit tan màgica i tan bonica!

A dia d'avui encara treballem perquè l'any que bé sigui encara millor!

Ens reunim un cop al mes, un diumenge a la tarda a l'Empordanet, és un taller obert a TOTHOM, i seran molt benvingut TOTS els que hi vulguin col·laborar.

TALLER DE COSTURA

Quatre pobles, quatre estacions musicals

Des que es va constituir la Comissió de Música de l'Ajuntament de la Tallada, els seus components vam pensar la manera d'aconseguir els dos objectius més importants que ens vam proposar: escoltar bona música i alhora gaudir d'unes bones jornades de germanor.

Amb aquest propòsit vam organitzar un cicle de concerts, amb el qual sota el nom genèric de "Quatre Pobles, quatre Estacions Musicals", preteníem oferir a tots els nostres amics i vilatans una mostra dels diferents estils musicals.

Així, el passat dia 23 de desembre i en el marc de l'església de la Tallada, vam poder escoltar el primer concert d'hivern amb la participació de la Coral Vergelitana, que ens va oferir un bonic repertori de peces clàssiques i modernes d'autors internacionals. La qualitat de la Coral Vergelitana es va veure confirmada per la quantitat de públic que va omplir l'església i que va fruit amb les peces interpretades.

Animats per l'èxit, vam continuar amb el cicle i el dia 19 d'abril va ser la Jove Orquestra Simfònica de Figueres la que, de nou a l'església de la Tallada, ens va oferir un concert de música clàssica, amb una formació de més de trenta músics. La seva qualitat va merèixer un reconeixement especial per la joventut dels seus membres que van entusiasmar el nombrós públic assistent al acte fins omplir a vessar el recinte de l'església.

Davant la gran acollida dels dos concerts, podem dir-vos que, seguint el cicle i amb la intenció de donar a conèixer nous estils, el proper estiu repetirem a Canet amb un concert de jazz. Serà el dissabte 26 de juliol a les 10 del vespre amb música alegre, divertida, lliure i amb molta "marxa", que sembla lligar molt bé amb l'ambient estiuenc.

Finalment, a la tardor, organitzarem un concert de música tradicional per tancar el cicle anual, tot esperant i desitjant que aquest cicle tingui continuïtat.

Salutacions,

COMISSIÓ DE MÚSICA.

Festa d'homenatge a la gent gran

Aquest any vàrem celebrar la festa d'homenatge a la nostra gent gran el diumenge dia 20 d'abril. La festa va començar a les 11 del matí amb una missa a l'església de la Tallada, on mossèn Pep Riera va elogiar el paper de les persones grans en la seva prèdica. Com sempre, en les misses solemnes de les festes el cor de l'església va cantar d'allò més bé.

Tot seguit hi va haver l'audició de sardanes que tenia lloc a la Plaça de la Generalitat, però malauradament la pluja va fer que les sardanes es ballessin al local l'Empordanet.

Un dels actes que va atraure més l'atenció de la diada va ser l'exposició de fotografies de casaments que el Grup de Gent Gran van proposar i preparar per a aquest dia. Les fotos dataven des del 1911, les més antigues, fins al 2007 les més actuals, això va fer que es pogués apreciar els canvis d'estil i moda amb el pas dels anys.

L'exposició va ser un èxit, tant en participació com en expectació, ja que van ser moltes les parelles que van cedir la seva foto de casament perquè tothom la pogués veure i també moltes les persones que gaudien mirant una i altra vegada les fotos i fent els seus comentaris. Fins i tot hi va haver algú que va venir expressament a veure l'exposició, tot i que no es quedaven al dinar.

A les dues, amb el Local Polivalent Municipal l'Empordanet a punt i ple, va començar el dinar popular que consistia en amanides, fideuà, pollastre i per postres coca amb cafès i cava.

Durant el dinar l'alcaldesa Roser Bagué va dir unes paraules d'agraïment i homenatge a totes les persones grans del municipi, tant als assistents a l'acte com als que per motius de salut no hi van poder ser. Així, la Consol Boix, de 95 anys, va rebre l'homenatge com a dona més gran del municipi. I en Josep Deulofeu, l'avi *Barbaió*, a punt de fer 100 anys, com l'home més gran, va rebre a casa seva una placa commemorativa. Per aquelles coses del destí, però, ens va deixar el 8 de maig passat, el mateix dia del seu aniversari.

Moment de la entrega de la placa commemorativa dels 100 anys de Josep Deulofeu.

En Pere Pagès va recitar també durant el dinar un poema titulat *Elegia Rural* de Manuel Pal, que anava dedicat a la Consol Boix i totes les persones grans.

Just en acabar el dinar, dalt de l'escenari ens van delectar amb una exhibició de balls de saló el Grup Carmín. Els membres del grup van donar un toc de color i distracció al final de festa, amb els seus vestits vistosos i balls que animaven a ballar a tots els qui volien i en tenien ganes.

Es va lliurar un regalet a tots els assistents: una planta i un llibre d'endevinalles.

c/ Francesc Cambó, 1
tel. 972 78 023 95
17142 VERGES (Girona)

Elegia rural

Ai, poblets de la muntanya
i també algun de la plana
qui us ha vist i qui ara us veu!
Encara hi ha qui s'afanya
cobrar la subvenció
per comprar un nou tractor
i llaurar algun verd conreu.

Però arreu feixes i feixes
-ara solitari armot-
i a causa del gran foc
sangloten les seves queixes
en la solana i el sot.

Carrerons, portals i places,
abans plenes d'enrenou,
de tant en tant quatre passes
poden només sentir... i prou.

Omplien cares boniques
les finestres i els balcons;
bells records,
fets ara miques,
de rialles i cançons!

Encara toquen les hores
rellotges del campanar,
mes no hi ha ningú als afores
per poder-les escoltar.

Ni els criden
per anar a missa,
ni fan colla quan n'hi ha...
L'arç, l'ortiga i la bardissa,
ningú no els sap aturar.

I el senglar que nit i dia
furga i furga camps i prats,
qui aturar-lo ara podria
si no ho poden
fils ni armats?

Encara alguna oreneta
torna a escalfar el mateix niu
però, s'hi sent tan soleta!
I li sembla fred l'estiu.

Si no troba companyia,
no sé pas si tornarà...

Com a mi, la melangia
només convida a plorar.
Dolces i amargues ploralles
no acaben de tenir fi.
Inútils escorrialles,
si el bot no es posa nou vi.

Ho seran les gents amables
que hi vénen a fer sojorn?
Han refet cases i estables
i han tornat a encendre el forn.

Prou...
Sigueu-hi benvinguda
la gent de la capital.
Pro aquella vida és perduda,
ja mai més no serà igual.

És morta, amics, i ben morta
jo li canto el funeral.
Una fe sols m'aconhorta:
Retrobar-ho tot a dalt!

MANUEL PAL

Bicicletada pel municipi

► El dia 28 de setembre, esteu tots convidats a agafar la bicicleta i donar la volta als entorns del nostre municipi. Més endavant, tindreu més detalls en programes que es repartiran a part.

El 15 d'agost, sardinada

► El dia de la Mare de Déu d'agost, antiga Festa Major de la Tallada, farem una sardinada a 2/4 de 9 del vespre. Tot seguit, hi haurà una cantada d'hanvaneres.

E.S. VERGES
Pedro Carvalho

Tel. 972 78 01 34
Ctra. 31 p. Km 357,8 17142 - VERGES (Girona)

CONSTRUCCIONS
EL PUIG SEGALÀ S.L.

Ctr Figueres s/n
17134 La Tallada d'Empordà

Tel. 972 78 04 70
Mòbil 679 042 494

Ens costa...

Ens costa caminar...
Ens costa sortir...

Ens costa anar a veure als amics i coneguts, i encara més als desconeguts...

Però diuen que no hi ha desconeguts, sinó amics per conèixer.

Per això fem reunions. Al principi eren informatives, però molt importants per a la nostra salut, benestar i esbarjo, sobre tot els tallers. Al començament érem pocs, però de mica en mica, amb il·lusió, sensibilitat, saviesa i molt empeny, anem creixent cada dia, en nombre, i en saber fer; hem passat de reunions d'“anar per feina” a fer els deures, i a més passant-s'ho la mar de bé.

Tots volíem fer un berenar, però els de Canet ens van passar al davant: a l'última reunió, varen dir ben fermes “la propera a Canet”, i vaja si hi vàrem anar, hi havia berenar, i quin berenar!

Teníem feina per fer, però només es va fer el més important, la resta, ja ho farem, sempre hi serem a temps! Mentre gaudíem d'aquell fabulós berenar, pel brindis amb el pastís, ja havíem triat el nom del nostre grup “La Colla del Sinofós” i vàrem brindar a la salut de tots els de la “colla”, i per als propers que vindran.

Després del berenar vàrem anar a visitar l'església de Sant Mateu, que és tan bonica, i encara més, després de la restauració feta amb la col·laboració i l'esforç de tots els veïns de Canet.

Va ser molt agradable veure com tots explicaven històries i anècdotes de temps passats, d'amics i familiars i a vegades sentíem nostàlgia i d'altres rèiem de bon grat.

També vàrem aprofitar per fer-nos aquesta foto tant “xula” al costat del castell, després de passar una tarda molt agradable amb els nostres amics, vàrem tornar cap a casa.

Des d'aquesta pàgina, us convidem a tots a les properes reunions i tallers.

A partir d'ara, com ja heu pogut veure, tots els que tingueu el “carnet” us trobareu tota la informació que pugui ser del vostre interès a les bústies de casa vostra, a més dels llocs habituals.

Cursos d'anglès

A partir del proper curs acadèmic (inici al setembre), l'Ajuntament de la Tallada organitzarà **cursos d'anglès per adults**.

Els cursos seran de dos nivells: **nivell 0 - inicial i nivell 1 - elemental**

Tots dos cursos s'oferiran en horari de matí i vespre.

El curs es durà a terme dos dies a la setmana 1 hora cada dia.

El curs de nivell inicial està adreçat a persones que tot just volen iniciar-se en la comprensió i expressió oral de la llengua anglesa – és a dir pels principiants absoluts. Es comença des de zero.

El curs de nivell elemental està adreçat a persones que ja tenen un coneixement BÀSIC de la llengua anglesa i volen progressar en l'aprenentatge.

L'objectiu d'aquests cursos és facilitar i augmentar el coneixement de la llengua anglesa, tant a nivell oral, com escrit. Es treballen les capacitats d' entendre, parlar i escriure l'anglès en aquelles situacions comunicatives més freqüents i quotidianes.

En els cursos es faran servir tres tipus de materials:

- **Principals** - com ara el manual Inside Out Starter/Elementary i/o Cutting Edge Starter/Elementary
- **Complementaris** - consistents en activitats per a la pràctica d'audicions i llengua oral extrets dels llibres Listening Extra i Speaking Extra
- **Adicionals** - com ara cançons angleses i vídeos que reflecteixin la realitat social i cultural dels països angloparlants.

Horari PRELIMINAR:

► Curs inicial:

dimarts i dijous de 9:30 a 10:30 i/o de 20:00 a 21:00 (dos grups paral·lels amb el mateix nivell)

► Curs elemental:

dimarts i dijous de 10:30 a 11:30 i/o de 21:00 a 22:00 (dos grups paral·lels amb el mateix nivell).

Preu: **24€/mes** o **70€/per trimestre**.

Els cursos seguiran el mateix període lectiu que l'any escolar.

Les persones interessades han d'omplir aquesta butlleta d'inscripció i dirigir-se a al departament de cultura de l'Ajuntament de la Tallada d'Empordà.

BUTLLETA D'INSCRIPCIÓ

Nom:

Cognoms:

Adreça:

Telèfon de contacte:

Correu electrònic:

Estic interessat/da en el següent curs:

- ANGLÈS INICIAL matí
- ANGLÈS INICIAL vespre
- ANGLÈS ELEMENTAL matí
- ANGLÈS ELEMENTAL vespre

Manca d'aigua

Prenguem-ne consciència.

Vivim dies plens de notícies preocupants per la manca d'aigua. Els mitjans de comunicació es fan ressò de les dificultats que comporta aquesta situació i de totes les conseqüències que se'n deriven, raó per la qual és fonamental que cadascú de nosaltres actuï de forma responsable, estalviant-la tant com sigui possible.

Gràcies a les últimes i benvingudes pluges s'ha suavitzat el problema immediat de recerca d'aigua per al rec (fer pous, fer canonades d'aigua reciclada...), però el problema segueix existint.

El Ter continua amb cabals tan minsos com abans de ploure. Cal una política de conscienciació ciutadana i que afavoreixi el retorn del seu cabal al nostre riu, per aconseguir que la conca del Baix Ter pugui tenir l'abastament necessari per a tots els usos. Tenim al nostre municipi un riu ric i una reserva d'aigua subterrània important, per això volem la riquesa que ens pertoca.

Des d'aquí fem una crida a tots a participar en els actes que es facin en defensa de la millora de les condicions de l'aigua del nostre territori.

Dia de la mare

Enguany i per primera vegada, aquesta festa ja tradicional en la qual els homes de Tor cuinen per a totes les mares es va fer extensiva a tot el municipi i hi va participar gent de tots els nostres pobles al local l'Empordanet. Va ser un èxit i creiem que s'ha de repetir.

La Tallada • Tor • Marenyà • Canet (Baix Empordà)

L'Estiu ja és aquí

El Casal

Els nens i nenes del nostres pobles podran gaudir del casal municipal d'estiu. Des de primers del mes de maig disposem d'una tècnica de joventut, la Mar Bataller, una noia amb il·lusió i ganes de treballar perquè el jovent esdevingui un motor a la vida del poble.

La Mar comparteix la seva tasca amb els municipis d'Albons i Bellcaire, on hi desenvolupa la mateixa feina: dinamitzar el jovent. Aquest fet comporta que organitzi propostes conjuntes, com pot ser alguna activitat del casal, compartint així vivències i fent noves amistats.

Des de l'Ajuntament, i concretament des de l'Àrea de Cultura, ja fa dies que s'ha posat fil a l'agulla per preparar el casal d'estiu 2008 a fi d'oferir un munt d'activitats engrescadores.

Ens agradaria exposar-vos una pinzellada del que es vol que sigui el nostre casal:

Una aposta per un casal creatiu, participatiu i de diversió on es puguin fer nous amics i amigues.

Foment del respecte per tots els companys/es, els monitors/es, les instal·lacions i el material que s'utilitzi.

LLOC:

Local Social Empordanet

Dates:

De l'1 de juliol al 29 d'agost

Horari:

de 4 a 8 de la tarda

Inscripcions a l'Ajuntament

La piscina, un espai per divertir-se, fer amics, fer esports, aprendre...

La temporada de piscina d'enguany serà del 24 de juny al 7 de setembre. Durant el mes de juliol s'hi portarà a terme un curset de natació per a nens i nenes i Aquagym per a persones adultes.

Curset de natació infantil el mes de juliol

Per aprendre o aconseguir nedar una mica millor: Els dimarts, dijous i divendres del mes de juliol .

Nens i nenes de 7 a 11 anys: de 10 h a 11:30 h

Nens i nenes de 4 a 6 anys: de 11:30 h a 13 h

Aquagym: Fes esport dins l'aigua el mes de juliol

Totes les tardes de 6 a 8 dels dimarts i dijous del mes de juliol es pot gaudir de fer gimnàstica dins de l'aigua.

És un curs pensat per a persones de mitjana edat i edat més avançada, i es podran fer dos grups, depenent del nombre de persones inscrites.

Inscripcions per a totes les activitats, a l'Ajuntament.

23 de juny: Arribada de la Flama del Canigó i Revetlla de Sant Joan

Continuant amb la tradició d'altres anys, la Flama del Canigó arribarà al capvespre del 23 de juny a l'Empordanet, per tal d'encendre la foguera de Sant Joan amb la banda sonora dels petards i coets.

Al mateix espai, els que ho desitgin podran gaudir d'una barbacoa i revetlla amb la participació i organització del jovent del poble.

Prèviament, a la tarda, hi ha previstes diverses activitats esportives juvenils (consulteu el programa).

Les nostres festes majors

Benvolguts veïns,

Som a les portes d'un nou estiu que, puntual a la seva cita, ens acostava a la nostres Festes Majors. Són dies per a gaudir de la celebració, del retrobament amb la família i els amics, de la música i les activitats a l'aire lliure.

Enguany les festes de la Tallada i Marenyà presenten una novetat important: la organització de tots els actes és a càrrec dels joves del nostre poble que, reunits en Comissió, han previst tot un seguit d'actes engrescadors pensats per a totes les edats.

Per a mi és una gran satisfacció que hagin pres aquesta iniciativa, implicant-se amb tanta il·lusió

i hores de feina per tal de dinamitzar la vida social i cultural del nostre poble.

Serveixin aquestes línies per a retre'ls el meu testimoni d'agraïment personal. Ells són el relleu necessari sobre els quals hem de dipositar el nostre futur.

I a tots vosaltres, veïns i veïnes, vull convidar-vos a prendre part activa en tots els actes, perquè les Festes sense vosaltres no serien Festa.

BONES FESTES MAJORS !

ROSER BAGUÉ I PARETAS
ALCALDESSA

Ja tenim l'estiu aquí! Les festes majors dels nostres pobles s'acosten! I la nova **Comissió de Festes de la Tallada i Marenyà** ha organitzat, per primera vegada, les dues festes que se celebren el 27 i 28 de juny i 8 i 9 d'agost respectivament.

L'objectiu de la nova Comissió és realitzar una festa per a tothom, i tots poder-ne gaudir amb activitats diverses i per a totes les edats. Pel que fa a la Festa Major de la Tallada, hi ha un canvi, ja que es traslladen la majoria dels actes a la Plaça de la Generalitat amb el fi de recuperar l'ambient festiu i popular de sempre.

Quant a la Festa Major de Marenyà, com a novetat, introduïm dos dies de festa, ja que el divendres actua un grup de nois de 15 - 16 anys anomenats Afterouers.

Per últim, cal dir que la Comissió de Festes està oberta a tothom, per tant, si hi ha algú interessat, només s'ha de posar en contacte amb nosaltres.

MOLT BONA FESTA MAJOR A TOTHOM!!!

ANNA FERRER MORENO
COMISSIÓ DE FESTES DE LA TALLADA-MARENYÀ

Plantar avui és preparar el demà

DAVODEAU LIGONNIERE
Viverals
Porta-empelts, plantes d'un i dos anys de POMERA i PERERA.
Representant a Catalunya i Espanya: Tel. 972 78 02 35 Fax: 972 78 03 76
e-mail: pareta-rubau@mx3.redestb.es

PARETA RUBAU
SOCIETAT LIMITADA
FRUITICULTURA
Carrer del Pla, 4
17135 TOR - Baix Empordà (Girona)

JJ COMUNICACIÓ
Periodisme, Edició i Disseny

Balmes, 2 (1r 2a)
17002 - GIRONA
Tel / Fax: 972 213 087
Mòbil: 600 739 623
informacio@jjcomunicacio.cat

Les nostres festes majors

LA TALLADA

PROGRAMA DE LA FESTA MAJOR '08

DIVENDRES, 27 DE JUNY

22.00 h.

Obra de teatre:

Amor, amor, amor!

a càrrec de la companyia **La Minúscula**

LLOC: C.E.M. L'Empordanet

DISSABTE, 28 DE JUNY

11.00 h.

Partit de Casats contra Solters

LLOC: C.E.M. L'Empordanet

12.00 h.

Missa Solemne

amb el **Cor de l'Església de la Tallada**

17.30 h.

Espectacle de Màgia i tot seguit...

Sardanes amb l'orquestra **Emporium**

LLOC: Plaça de la Generalitat

23.30 h.

Concert i Ball

a càrrec de l'orquestra **Emporium**

LLOC: Plaça de la Generalitat

*Tindrem a la vostra disposició
lloguer de taules
(taules, cadires, ampolla de cava i fruits secs)*

TOR

PROGRAMA DE LA FESTA MAJOR '08

DIVENDRES, 11 DE JULIOL

22.00 h.

Actuació del grup de danses **INTERTOURDANSA**

Un magnífic espectacle de dansa professional amb ballarins i professionals nacionals i internacionals, arribats des de Puerto Rico, Taiwan, Vietnam, Nova York, Argentina, Holanda, Virgínia i indrets de Catalunya i de la resta del país.

LLOC: Plaça del poble

DISSABTE, 12 DE JULIOL

12.00 h.

Missa solemne

19.00 h.

Sardanes per la cobla **La Cervianenca**

A la mitja part, Pregó a càrrec de **Joan Ribas**, director de teatre i escriptor, col·laborador habitual d'El Punt els diumenges.

00.00 h.

Ball a la plaça a càrrec del grup **Trànsit**.

DIUMENGE, 13 DE JULIOL

11.00 h.

Missa cantada

18.30 h

Cercavila a càrrec dels **Grallers del Montgrí** i gresca a la plaça.

19.00 h.

Espectacle infantil

Xocolatada al Casal

Les nostres festes majors

MARENYÀ

PROGRAMA DE LA FESTA MAJOR '08

DIVENDRES, 8 D'AGOST

22.00 h.

Concert a càrrec del grup **Afterouers**
(grup format per nois de 15 i 16 anys)
i a continuació **DJ Fede**.

LLOC: Plaça President Macià

DISSABTE, 9 D'AGOST

18.00 h.

Sardanes a càrrec de la **Cobla de L'Escala**.

20.00 h.

Circ al carrer a càrrec de **Tot circ** amb l'actuació
HOPA-LI!

21.30 h.

Sopar popular i a continuació ball amb el con-
junt **XAKARA**.

LLOC DE TOTS ELS ACTES: Plaça President Macià

CANET DE LA TALLADA

PROGRAMA DE LA FESTA DE ST. MATEU '08

DIUMENGE, 21 DE SETEMBRE

12.00 h.

Ofici solemne i tot seguit concert
amb **La Coral Vergelitana**

14.00 h.

DINAR DE GERMANOR
menú: arròs, pollastre, aigua, pa, vi, postres,
cafè i copa.
Preu: 9 €

Els tiquets pel dinar es poden comprar fins
el 15 de setembre a:

FLECA SUNYER - CAN VIDAL

Cal portar: taula, cadires, coberts i cava

LLOC: coberts de can vila

17.00h.

Animació infantil
a càrrec de **Susanna i Marc**

i després gran ball de fi de festa
amb el grup **Pere i Mariona**

*La comisió de festes es reserva el dret
de modificar el programa*

ROSA FERRER
FLORS

*Decoració floral
per tot tipus d'esdeveniments*

La Tallada

Mòbil 687 488 696

Pere Ferrer i Puig

D'en Pere podem dir el mateix que dèiem de la Maria del Mas Badia en el número anterior. Molta gent no coneix en Pere Ferrer, però en Pere de Can Silvestre el coneix tothom. Ha portat una vida tan intensa que necessitaríem un llibre per explicar a bastament la seva vida. Després d'una llarga xerrada, no em vaig poder estar de dir-li: Però Pere, hi ha alguna cosa que no hages fet en la vida?

És un talladenc de cap a peus. Va néixer al poble i als seus 90 anys hi continua vivint. Només en va marxar per la guerra civil i durant els anys de la mili, que van ser molts. A la meua vida he conegut gent amb molta memòria, però a ningú com la d'en Pere. De cada història, de cada record te n'explica detalls, circumstàncies, noms i cognoms de les persones...

Ens diu en Pere: "Vaig néixer al castell, conegut després per Can Torrent, una casa on hi van venir a viure els meus avis, en Silvestre i la Magdalena. El meus pares, en Pere i la Justina, van comprar uns terrenys i es van fer aquesta casa de la carretera, que des del primer moment era cafè, hostal, botiga i teníem quatre o cinc habitacions que llogàvem a gent que havia de passar la nit per aquests indrets". Era ja tradició que els mestres s'allotgessin a pensió completa a Can Silvestre. En Pere em recita la llista i gairebé no se'n descuida de cap. El nom de Can Silvestre, doncs, ben segur que ve de l'avi Silvestre.

Però en Pere tenia encara un altre projecte per realitzar a la casa de la carretera: "Cap als anys 50 començava a córrer molt turisme per aquesta carretera i vaig pensar que un restaurant tindria molt èxit. Fins i tot vaig parlar amb el paleta per convertir el garatge en restaurant. Però al final no ho vam portar a cap". Veritablement, la idea era ben bona, ja que en aquell temps els restaurants encara eren escassos.

En Pere va anar a l'escola de la Tallada i volia estudiar per a metge, però mossèn Llorenç es veu que va convèncer la família que anés a estudiar a Girona

Un soldat amb totes les de la llei.

als Salesians. Però en Pere s'hi sentia com un ocell engabiat: "Estàvem tancats a dintre sense sortir al carrer per a res. Estudiàvem i treballàvem l'hort. Un bon dia vaig demanar al porter que em deixés sortir una estona a fora per respirar l'aire. Jo sabia l'hora que passava el cotxe de línia d'en Brun del de l'Escala. Hi vaig pujar. On vas, Pere, em va dir el xofer. Jo li responc, cap a casa. Com que em

En Pere, fent de padrí en una visita pastoral del bisbe Cartaïà.

Déu n'hi do com ha canviat la façana de Can Silvestre...

coneixien em va deixar pujar i sense pagar bitllet, ja que no portava ni un duro. Quan vaig arribar a casa ja m'esperaven, els havien telefonat des del col·legi. Jo era ocell de bosc i no volia estudiar. Preferia fer un ofici".

Total, ja tenim en Pere fent de flequer a Blanes. Hi va estar mig any i es va tornar a escapar. Fins a la guerra civil va treballar de flequer a Torroella de Montgrí. Anava i venia amb bicicleta.

Set anys de mili són molts, doncs són els que va fer en Pere Silvestre: "El primer destí va ser el Collell. Jo em presentava a tot. I em van agafar de monitor de gimnàs, que el fèiem dins de l'església nova, que era enorme i encara no s'havia estrenat. Després va començar una llarga peregrinació per mig Espanya i, finalment, ja durant la guerra, estava a Sant Andreu de Barcelona.

Un dia, feia guàrdia al polvorí i vaig decidir escapar-me, vaig pujar el tren i cap a la Tallada. El pare m'havia dit que podria passar la frontera. Però els que m'havien d'ajudar a passar els havien agafat dos dies abans. Torno cap a Barcelona i, lògicament, vaig anar a parar al calabós. Tot i estar arrestat, vaig intentar treure'm el carnet de motorista i vaig aprovar, però en adonar-se que estava arrestat no me'l van donar". Només de la història de la mili i la guerra en podríem escriure un llibre i gros. Se'n va sortir de tot i acabada la guerra va anar a parar a Madrid,

Foto recent d'en Pere de Can Silvestre.

al Ministerio de la Guerra. No sé com s'ho feia, però sempre trobava la manera de passar-s'ho el màxim de bé.

L'any 1946 es va casar a la Tallada amb la Dolors Ferrer Puig: "Com a anècdota, resulta que mossèn Llorenç deia amb broma que no ens podia casar perquè érem parents per ambdues bandes, els dos ens dèiem Ferrer i Puig, i resulta que no som ni parents de lluny". El viatge de nuvis va ser sonat, com tot el que ha fet en la vida en Pere Silvestre. Se'n van anar a Madrid. Tot plegat els va costar 16.000 pessetes i ja ho tenia tot pagat quan van sortir: "Quan vam tornar portava només 100 pessetes a la butxaca. Ara, si ens vam poder permetre aquest viatge va ser perquè hi havia un bon negoci amb l'estraperlo del blat". Un altre tema per parlar-ne. Ell pla s'espavilava per comprar i vendre blat sense passar pel canal oficial, que era el Servicio Nacional del trigo.

Jove elegant, a punt de merèixer.

Sembla ben bé que estan al mar.

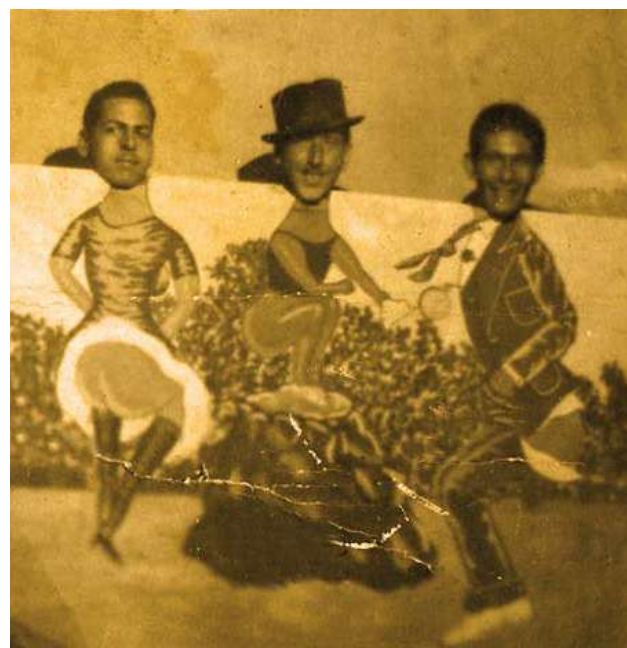

Foto típica de l'època, any 1941. En Pere és el del barret.

Fins fa un parell d'anys encara tenia cura de l'hort. Tots l'hem vist des de la carretera plantant, cavant i mirant-se l'obra feta. Ningú no diria que té 90 anys. L'acaben d'operar fa uns quants dies i ja torna a funcionar. És un tot terreny. I que durí, Pere.

Em sembla que resultaria difícil trobar algun ofici que no hagi fet en Pere, amb més o menys dedicació: "Fins i tot vaig fer de cobrador del cotxe de línia i de xofer. Dimarts, dimecres i divendres feia de cobrador i el divendres feia de xofer per anar a Corçà a buscar gent que anava al mercat de la Bisbal i després els tornava".

Amb en Pere es pot parlar de tot. És un lector empedreït, l'interessen les coses i li queden gràcies a aquesta memòria prodigiosa. Cada dia llegeix un o dos diaris i li agrada llegir llibres, com més grossos millor, ja que així duren més, em diu amb aquell to mig foteta que va servir molt sovint. I també li ha agradat viatjar, tot i que reconeix que no ho ha pas fet massa.

Del que no es descuida mai és d'anar a fer la botifarra al Local Social. S'ha de trobar molt malament per no anar-hi. És que per a ell és tan important jugar com fer petar la xerrada. És un conversador nat.

La sequera al nostre municipi

Escric mentre plou i els pantans ja passen del 50%. L'encàrrec de l'escrit va ser fet quan no ens imaginàvem que se solucionaria tan ràpidament l'estat d'emergència nacional a causa d'una sequera que portava anys esgotant les reserves d'aigua de les nostres conques.

Avui "sembla" que tot s'ha solucionat. I no és així. Els que ens dediquem a l'agricultura estem molt tocats per tot el que ha passat i no us penséssiu pas que això s'acabi aquí.

La nostra plana rega del Ter i treu l'aigua del rec del molí, el qual neix a la presa de Colomers. Del rec del molí en surt, a l'alçada de Verges, la riera de la Tallada, que a mig camí es bifurca en la riera de Tor. Arriben a Albons i d'allí cap a la platja d'Empúries, a l'Escala.

Ningú no ha fet els deures durant una pila d'anys i ara ens trobem que no tenim cap infraestructura per poder regar com Déu mana ni un col·lector per a les clavegueres. Verges, la Tallada i Tor aboquem les clavegueres a les mateixes rieres de les quals després hem de regar. I quan plou massa, les rieres no engoleixen l'aigua i el pla es torna un mar d'aigua.

La presa de Colomers necessita una remodelació urgent perquè està en perill de què una riuada se l'emporti. El projecte de la nova presa s'ha perdut pel camí i ara el necessitem.

Ara, amb el nou projecte de canalització de rec paral·lel al rec del molí, tornem a obrir la caixa dels trons i a lluitar per tal que se'ns escolti. I, és clar, no es pot fer una inversió per millorar el rec si ningú no ens pot garantir ni un cabal mínim. El mateix passa amb el riu Ter: no s'acompleixen ni els cabals mínims establerts el 1959.

Els pagesos cada vegada som menys però més professionals. Hem hagut de d'adaptar-nos a les noves exigències de certificacions, controls mediambient-

tals, fer cursets de tot tipus i, amb tot, intentar que les nostres explotacions siguin rendibles.

Molts de nosaltres hem millorat els sistemes de rec: utilitzem recs localitzats o semilocalitzats que permeten un estalvi de més del 50%. D'altres continuen regant de forma tradicional però de forma més racional que abans. A més, heu de saber que les reserves d'aigua del subsòl també es mantenen gràcies als recs de superfície, que mai no s'haurien d'eliminar del tot.

Amb les amenaces que hem rebut fins fa poc de què no podríem regar i que no deixarien passar aigua per les nostres rieres, ens volen acabar d'enfonsar. Els que tenen fruiters han hagut de demanar permisos per fer pous d'emergència que ningú no els pagarà. Els que tenen cereals o pastures, s'arrisquen encara avui, a no regar.

Tot plegat fa que continuem amb la nostra lluita particular, en reunions amb els responsables corresponents perquè compleixin els seus compromisos i en manifestacions quan no ens volen escoltar.

L'any vinent, la sequera pot tornar i no volem que ens tornem a trobar en una situació similar. Com a veïns, us demanem el vostre suport per poder continuar fent del nostre pla un jardí ben cuidat per a gaudi de tots i, per als pagesos, una forma de guanyar-nos la vida dignament.

JOAN MARIA PARETA

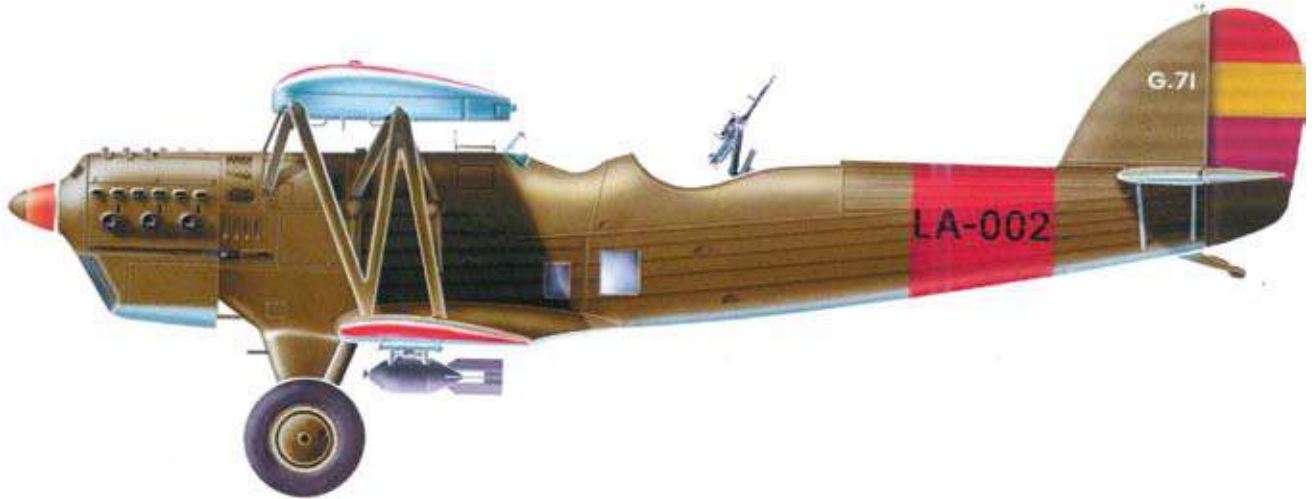

Ferrer Roura, s.a.
MATERIALS PER A LA CONSTRUCCIÓ

Av. França, 192
Tel. 972 17 23 45
17840 SARRIÀ DE TER (Girona)

Ctra. Girona, 30
Tel. 972 78 01 32
Fax 972 78 05 99
17412 VERGES (Girona)

El camp d'aviació del Pla d'Ullà

Dibuix d'un avió model Aero A-101 de l'exèrcit republicà

El camp d'aviació del Pla d'Ullà, era un aeròdrom militar que va estar en funcionament durant la Guerra Civil Espanyola (1936-1939), a l'anomenat Pla d'Ullà, dins els municipis de la Tallada d'Empordà (Canet de la Tallada) i d'Ullà.

La recerca d'informació sobre el camp d'aviació ha començat fruit de l'interès per part de l'Ajuntament de la Tallada d'Empordà, amb l'organització d'una caminada popular que passava per aquest indret.

És en aquest moment, quan es va demanar la meua col·laboració, per veure si podia realitzar aquesta recerca per tal de poder oferir una mica d'informació el dia de la caminada. La proposta em va seduir de seguida, primer perquè penso que és important recuperar la memòria històrica dels fets ocorreguts durant la guerra civil i segon perquè és una satisfacció poder col·laborar desinteressadament amb el municipi on visc des de fa poc.

Actualment, la recerca es troba en una fase inicial, sóc conscient que encara hi ha possibilitats de trobar i recollir molta més informació.

Tot seguit presento la informació que ara es coneix:

El camp d'aviació

Era conegut a l'època, segons informacions documentals procedents del Archivo General e Histórico del Ejército del Aire a Villaviciosa de Odón (Madrid), com a camp de Verges o de Torroella de Montgrí. Aquest és un fenomen freqüent, doncs es situen aquestes instal·lacions en referència a les poblacions més grans de la zona. Per altra banda, també moltes vegades agafen el nom del poble on els aviadors anaven a dormir, en aquest cas és sabut que els oficials i suboficials estaven allotjats a Verges. La tropa estava allotjada en masies de la zona.

El Mas d'en Mac era el seu principal equipament, doncs hi ha el refugi antiaeri més important.

En aquests moments, es desconeix quan va entrar en funcionament el camp d'aviació. Les primeres notícies documentals conegudes són del dia 4 d'abril de 1938, quan s'inicia l'expedient que obre el Servicio de Información del Estado Mayor del Aire. Hi ha una fotografia aèria realitzada el 4 de juny de 1938, per l'aviació italiana, amb seu a Mallorca.

El 25 de novembre de 1938, s'informa que el camp d'aviació s'utilitza com els de Vilajuïga, Vilabertran,

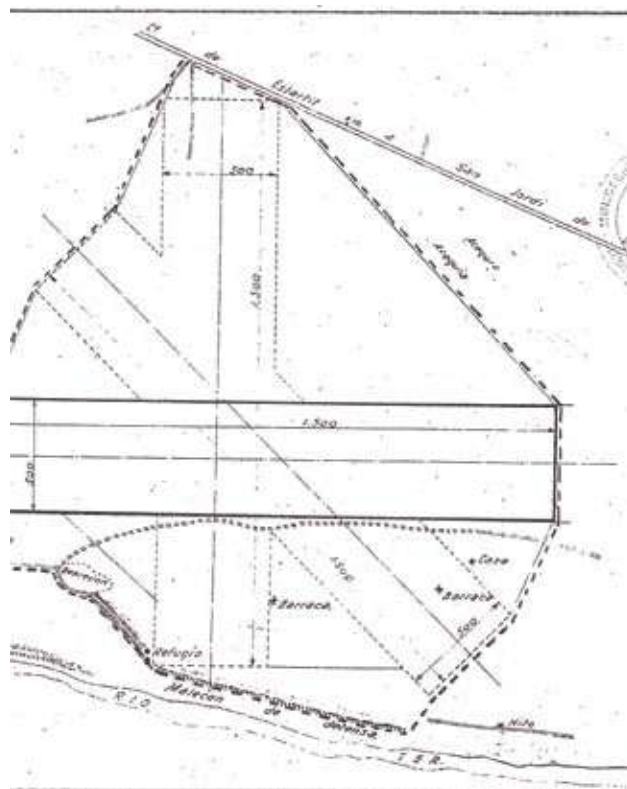
Cassà de la Selva i Vidreres, per a la vigilància i protecció de costes. Solen haver-hi per aquesta missió unitats (avions) del grup mixt ("Aeros", "Gordou", "Letov" i "Dewoitine"). També explica que s'han construït refugis per a la tropa. Que hi ha cinc aparells dels anomenats "Felipes" de bombardeig molt lent i cinc o sis dels anomenats "Gordous". I afegeix que tant sols serveixen per a realitzar vols de pràctiques.

Una altra informació del 27 de desembre de 1938, diu que hi ha dotze aparells de bombardeig lleuger i divuit o vint "Moscas". I afegeix que el camp posseeix un bon laboratori fotogràfic.

Segons un plànol posterior a la Guerra Civil, de l'any 1946, sabem que el camp d'aviació disposava de diverses construccions: el Mas d'en Mac, dos refugis antiaeris, dues barraques i una casa. Actualment, totes aquestes construccions encara són visibles i sabem que n'existeixen més, a part d'aquestes.

Fotografia aèria del Camp d'Aviació (4 de juny de 1938).

Plànol de situació i descripció del camp d'aviació de l'any 1946, amb les construccions i les possibles ampliacions de les pistes d'aterratge.

Els avions: Aero A- 101

L'Aero A-101 era un avió de reconeixement i bombardeig lleuger fabricat a Txecoslovàquia l'any 1933. Nou unitats d'aquest tipus d'avió eren els que formaven la 4ª esquadrilla dins del grup 71 mixt de l'aviació republicana, amb base al camp d'aviació del pla d'Ullà.

L'Aero A-101 tenia les següents característiques tècniques: biplà, biplaça, tren fixa i d'un sol motor (1 x avia vr-36 lineal x 1000hp).

Armament: dos metralladores x 7,7 fixes, dos de mòbils per a l'observador i podia portar 600 kg de bombes. Popularment l'aviació republicana els denominava: "Praga" o "Felipes".

Aquests avions arriben a la zona republicana l'estiu de 1937, vint-i-una unitats, i la primavera de l'any 1938, nou unitats, després d'estar un llarg període bloquejats a la frontera francesa.

Aero A-101 al camp d'aviació del pla d'Ullà. S'observa la muntanya d'Ullà al fons al costat dret de la imatge.

Després de la Guerra Civil

A partir de l'any 1946 trobem diversos documents dins l'expedient del camp d'aviació. Aquests posen de manifest l'interès de l'exèrcit vencedor per posseir el màxim d'informació sobre el camp i la possibilitat d'ampliar les seves instal·lacions (hi figura el pressupost dels jornals que suposaria la construcció de dues pistes més de 1.500 x 300 metres).

En aquests moments, el camp ja no està en funcionament, sinó que es trobava completament cultivat amb blat, blat de moro, userda, etc... Per tant, els terrenys ja havien estat retornats als seus legítims propietaris.

Cal tenir en compte que per poder construir el camp d'aviació en el moment de l'esclat de la guerra civil espanyola, els terrenys havien estat embargats pel govern de la república.

Col·laboració en el procés de recollida d'informació

El procés d'investigació i recollida d'informació sobre el camp d'aviació, com he comentat a l'inici encara està obert. La recuperació de la memòria històrica no té cap sentit sense la participació de la població de la zona, que és la que pot aportar més informacions al respecte. Per aquest motiu sol·licitem ajut i col·laboració a totes les persones interessades, per tal de poder disposar de més dades (testimonis, documents, fotografies, etc).

Les persones interessades poden posar-se en contacte a través de l'Ajuntament de la Tallada o directament amb Joan Andreu mitjançant correu electrònic: **jandreu77@hotmail.com**

Moltes gràcies a tots els que ja ho han fet!!!

JOAN ANDREU

JOAN BLANCH TARRATS

- * Reparació i configuració d'ordinadors
- * Creació de pàgines Web

Tel: 607 548 561

joan@agriblanch.es

FALGÀS - BAGUÉ

COMERÇ DE PATATES I CEBES

Ctra. de Figueres, 8
17134 LA TALLADA D'EMPORDÀ
e-mail: info@falgasbague.com
www.falgasbague.com

Tel. 972 78 01 49
Fax 972 78 05 40
Mòbil 639 33 68 31

Caminada a Canet per descobrir el camp d'aviació

Va quedar clar que encara estem en forma.

Es van tenir en compte tots els detalls.

Calia agafar forces abans de sortir.

La participació va ser massiva.

Memòria històrica recent

Continuem amb els escrits de l'avi Estrada. En el darrer número explicava d'on venia el nom de la Tallada. Continuem amb més pobles.

"Tots els pobles que integren aquest "Centre Empordà", o sigui l'Empordanet, els adorna un castell, tots depenien d'un comte de més categoria. El castell de la Tallada depenia del comtat de Besalú, així com també el de Verges, on hi va néixer el cèlebre Francesc Cambó i, per aquest motiu, l'edifici encara es conserva intacte, tal com era el dia mateix que l'insigne polític veié la llum del dia: això és una lloança pel bé que l'han conservat. El comtat de Besalú era d'una categoria com pot ser-ho el comtat d'Empúries o el de Foixà, qui ho sap... No sé el castell de Belcaire de qui depenia, però se'n diu de "Belcaire" com se'n podria dir "Bellcanto", perquè aquest castell i el poble està situat al "Bell Canto" o "Bell Caire" de la serralada del Montgrí. També té una categoria remarcable el comtat d'Empúries i no sé tampoc quins altres castells estarien sotmesos a la seva voluntat.

Segons contes i rondalles, d'aquelles que en diuen de la vora del foc, jo mateix n'he explicades a la quitxalla del poble, un d'aquests els hi explicava de la següent manera. Segons es conta, en aquesta (diem-ne falsa història) diu que una vegada hi havia dos frares pelegrins que des del Rosselló tenien la intenció de visitar el sepulcre de Sant Narcís de Girona i des d'un turonet d'allà sobre Pau, Palau o Vilajuïga es miraven embadalits aquesta plana tan riallera que és l'Empordà. Des d'aquell mirador albiraven moltes "viles" o "masies" i determinaren que tot caminant i fent via cap a Girona, a la primera "vila" que trobessin els demanarien les espècies de "pa i vi" per poder celebrar la santa missa, i caminant caminant en veieren una, situada en front d'un camp de figueres, que segurament seria el pla on avui s'hi troba la ciutat de Figueres. Parats davant de la vila (o masia) picaren a la porta, però els seus moradors eren fora i d'aquí ve que sempre més se l'ha anomenada "Vilatenim". Vist aquest contratemps, varen determinar que caminant caminant a la primera que trobessin farien la mateixa petició, i tal pensat tal aconseguí, en veieren una altra i

acostant-s'hi demanaren si els facilitarien les espècies necessàries per celebrar la santa missa. Els de la vila o masia els digueren que sí i d'ençà d'aquesta feta sempre n'hem dit "Vilasacra". Continuaren caminant fins que trobessin una altra vila que els podessin convidar a esmorzar...

En trobaren una tirant cap a ponent i en arribar-hi van adonar-se que la masia s'estava construint per haver-hi acumulats a l'entorn molta sorra, taulons, materials de construcció i demés. Des de llavors sempre més ha estat coneguda com pel nom de Vilafant. (continuarà)

I per acabar una poesia del signant d'aquesta secció.

*Recordo en Pepet Estrada
i això m'eixampla el cor
perquè estimava la Tallada
Marenyà, Canet i Tor.
Sempre explicava històries
inventades, o de cert
i escrigué ja ses memòries
quan veié prop el desert.
A mi, molts me les demanen
però sempre els haig de dir
que han d'esperar unes desenes
per a ningú fer enrogir.
Ell va fer de secretari
també de jutge de pau,
feia estraperlo granaire
i procurà no fer frau ...
Mentre de jutge exercia,
quan tancava un casament
composava una poesia
per embellir el "gran moment".
I si fes més de trenta anys
que s'edités "Aspre i Pla"
podeu estar segurs companys
que l'haurien d'allargar.*

Mirant pel retrovisor

Breu història de les motos catalanes

Acabada la guerra civil, entre els anys 40 i 50, calia ser molt valent i optimista per embarcar-se en la tasca de fabricar –copiant o no– motos, motors i maquinària, ja que no hi havia matèria primera de cap classe, ni ferro, ni xapa ni pintura, res de res.

En aquella època els treballadors i aprenents, entre els quals m'hi conto, s'havien de desplaçar amb bicicleta, velomotor, i els més afortunats amb moto, a poblacions importants, ja que era on hi havia algunes petites fàbriques, tallers mecànics, caldereria, fusteria o xapisteria. Els ferrers i carreters que feien carros i tartanes es van convertir en carrossers. Els primers autocars tenien l'estructura de fusta, revestida amb xapa. Era normal en aquells moments retallar bidons de 200 litres d'oli per obtenir xapa. Imagineu-vos la feina que suposava fer una xapa plana d'un bidó ondulat.

Per escalfar i soldar amb soldadura autògena resultava difícil, l'oxigen embotellat era car i escàs, l'acetilè gairebé no existia, s'havia de fabricar amb blocs de carbur, en una campana, que eren una autèntica bomba.

El que ara sembla una tonteria, pintar i cromar, en aquells temps era una odissea i els operaris, vertaders artistes, ja que tot s'havia de preparar totalment de forma manual i amb materials dolents i escassos.

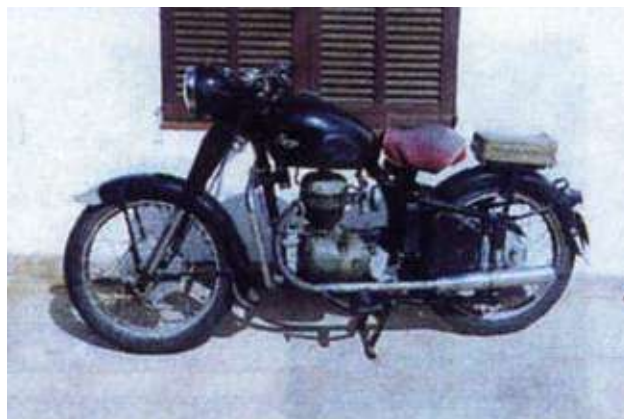
Els mecànics, xapistes, pintors, electricistes, fusters, etc., d'aquells temps mereixen un monument. Per a ells, la meva total admiració i respecte.

Rieju 49 cc.

La Rieju, una moto empordanesa

Els més grans la recordem molt bé. Era, de ben segur, la moto més popular a casa nostra, que es fabricava ben a prop d'aquí, a Figueres. L'any 1940, en Lluís Riera i en Jaume Juanola van fundar l'empresa Rieju, S.A. (les primeres lletres dels cognoms dels fundadors), amb un capital inicial molt important per a l'època d'un milió de pessetes. Mai no va competir amb altres marques com la Montesa, Bultaco, Derbi, però amb els anys es va fer gran. I una cosa és certa, encara avui l'empresa existeix, està en mans dels mateixos propietaris, cosa que no ha passat amb altres marques, i continua fabricant motos.

Rieju 175 cc.

Rieju va començar fabricant bicicletes, tenia 35 treballadors i treia setmanalment 125 bicis, una quantitat molt important per a aquell temps. El 1950 va treure al mercat el primer ciclomotor, que no era altra cosa que una bicicleta amb un petit motor auxiliar. El 1952 va treure ja un ciclomotor amb cara i ulls, semblant a un model francès i que es va aguantar a la venda fins al 1955. Els propietaris de Rieju van tenir l'encert de mirar cap a l'estat francès, on la indústria en general estava molt més avançada que a casa nostra. Quan van tenir llicència per fabricar motos van anar a buscar un motor fiable de quatre temps, l'AMC, que es fabricava a Clermont Ferrand, i que van encarregar a l'empresa Fita, la qual va vendre el motor 175-4T també a

Història

l'empresa catalana AVYCSA, de Mario Vilaseca, curiosament abans que a Rieju.

Quan l'any 1953 es va presentar aquesta moto era la més gran del mercat juntament amb la Sanglas. Després van fabricar la Sport 125, també amb motor AMC, una moto molt bonica semblant a la francesa DERNY-TAON, dissenyada amb una visió futurista per Roger Tallón, el mateix que va dissenyar el TGV francès. Més endavant, el 1959, va sortir la JACA, també amb motor AMC de 75 i 125 cc. Ja més endavant van treure al mercat la ISARD, una

motoreta que seguia els camins de la Guzzi i Galletto i que era una barreja de moto i scooter, o sigui una scooter de roda alta, que tenia l'avantatge que el pilot podia conduir amb els pantalons i les sabates netes. El 1960 va deixar de fabricar aquest últim model i es va decidir per models més normals, que encara fabrica. Són, per tant, 68 anys de l'empresa i 56 com a fabricant de motos.

En el proper número parlarem de les altres empreses i motos catalanes.

JOAN MARTÍNEZ (TOR)

Isard 125 cc.

Rieju Sport 125 cc.

Jaca 75 - 125 cc.

Institució de la parròquia de la Tallada

Separació de la seva matriu (la de Verges) i amb quines condicions

Relataré un resum de l'extracte del procés d'aquesta separació i institució que en el seu dia vaig trobar a l'arxiu diocesà i que ja en temps de Mn. Josep Planas per mitjà d'una fotocòpia el vaig traduir íntegrament.

El document és una còpia autenticada del 1696, treu de la còpia original signada pel vicari general i que el notari de tot el procés, Jaume Berga, escriví a Girona el 6 de maig del 1395 i per descomptat tracta del desmembrament de la parròquia primitiva de Verges per la creació de la de la Tallada en la capella del castell de la Tallada.

Heus ací, doncs, el resum d'aquest procés.

Demanda feta al Bisbe de Girona Jaume de Trilla¹ en 1372 per gent del castell i terme de la Tallada de segregar-los de la parròquia de Verges, i crear la de la Tallada. Per aquest fi constituïren una comissió² i aquests exposaren la seva demanda al procurador fiscal del Bisbe, Jaume Berga.

Els de la Tallada li exposaren que a la parròquia de Sant Julià de Verges hi ha dos castells amb els seus respectius termes: el de Verges i el de la Tallada; i que ells, els de la Tallada, tenen greu dificultat en complir els deures religiosos i en rebre'n els seus béns, ja que l'església parroquial està ubicada en el castell de Verges.

L'argumentació la basaven sobretot que per la distància i llunyanies i els mals camins (principalment quan hi havia inundacions) que ells tenen per anar a la seva església parroquial de Sant Julià de Verges; així, a molta gent seva, com vells, dones, parteres... els ha estat sempre molt difícil, no sols el complir amb el precepte dominical i festiu d'oïr missa entera a la parròquia, sinó també de rebre els altres sagraments... i béns eclesiàstics; li relaten que nadons havien mort en dur-los o en tornar-los de batejar, per aquest motiu retardaven el bateig o un laic els

bategés a casa... així mateix que algunes persones havien mort sense poder rebre els últims sagraments... (per la dificultat d'anar avisar els clergues curats de Verges o d'aquests venir-hi)...

Admissió de la demanda i el seu estudi³.

El Sr. Bisbe, per mitjà del procurador fiscal, s'informa àmpliament... i veu que això és veritat i que el castell i terme de la Tallada tenia unes 300 persones i que s'hauria de desmembrar la parròquia.

¹ Jaume de Trilla, que alguns nomenen Jaume Satriella, era natural de Vilanova de la Muga i fou bisbe de Girona del 1369 al 1374. Trobareu més informació dins els "Annals de l'Institut d'Estudis Empordanesos, 32 (1999), 113-125 en l'article de J.M. Marqués-É. Serna, La família Trilla i el sepulcre del cavaller Asbert (+1334)".

² El problema ja venia de feia temps, ja que el 1366 el sagristà de Verges, Esteve Surrell, es queixava que els habitants de la Tallada... no acudien a missa a la seva església ADG. U-056 - 00615; però la qüestió oficial de plantejar la separació es deuria dur a terme a principis del 1372, perquè en aquest inventari de l'arxiu diocesà de Girona he trobat aquesta cita del Dr. Josep Maria Marqués, a.c.s. "L'1 de febrer de 1372 es formà una comissió per informar sobre l'oportunitat de segregar la Tallada de la parròquia de Verges ADG.U-064-01194 f.109v i altra el full 97v".

³ A més de la nota 1 vegi's aquesta altra cita de l'inventari de l'arxiu diocesà de Girona feta pel Dr. Josep M. Marqués, a.c.s. "Comissió a Jaume Berga, procurador fiscal del bisbe, per informar sobre la conveniència d'erigir parròquia a la Tallada, atesa la distància del lloc a Verges, 16 abril 1372 ADG U-65-01267, f.133".

Citació de les parts al Palau Episcopal de Girona. Se'ls cita per si tenien arguments en contra i en cas contrari amb ells fer pública la sentència.

El bisbe en data del 12 juny 1372 des del castell nou de la Bisbal cita els responsables de Verges i la Tallada que acudeixin el quart dia després d'haver rebut la citació al seu Palau de Girona, on, oïdes les parts, es farà pública la sentència i es concretaran les condicions i limitacions de la mateixa, tenint en compte el que ells exposin.

- A) per part de Verges Personalment:

els clergues d'allí amb cura parroquial, això és, el Sagristà –que per a nosaltres ve a ser el rector–, el domer conegut també per setmaner –ja que per setmanes alternes era el suplent de l'anterior en les urgències...– i el diaca o ajudant d'aquests i els representants oficials del poble i castell de Verges; i en general pot acudir-hi qualsevol persona de Verges (el document diu dels homes del castell de Verges).

- B) per part de la Tallada els citats personals són: el clergue de la capella del castell de la Tallada, Pere Torrent, i els síndics, procuradors i actors del castell i poble de la Tallada, això és, els seus representants oficials... i en general també podia acudir-hi les altres persones de la Tallada...

Constància d'haver rebut la citació. L'endemà, dia 13 (juny del 1372) reberen dita citació per part de Verges el domer de Verges i per part de la Tallada el clergue de la capella de la Tallada.

Exposició de les parts. De Verges no acudí ningú, ni clergues ni síndics, a la cita, el document diu que el Sr. Bisbe retardà iniciar la sessió per veure si s'havien retardat. De la Tallada vénen al judici a més del capellà de la confraria de Santa Maria Pere Torrent, un altre clergue, Pere Dalmau, així com els dos síndics i procuradors oficials de la universitat i altra gent.

Sentència. I així el bisbe sota una sèrie de condicions i limitacions sentencià "que la capella que ara està en dit castell de la Tallada s'erigeixi i sigui

per sempre més església parroquial de totes i cada una de les persones habitants allí i en endavant hi habitin (dintre els murs i el barri de dit castell de la Tallada) i que dita parroquialitat abraci tot el territori del mateix castell. El títol i invocació de dita parròquia serà el de Santa Maria."

Condicions i limitacions de la nova parròquia de la Tallada.

a) Quant a l'edifici de dita església, aquesta ha de tenir el necessari d'una parròquia, per això, a continuació ordena i mana als de la Tallada que l'església tingui les fonts baptismals (pica de batejar i aigua) i tot el necessari per administrar-hi els sagraments i celebrar el culte religiós...

b) Respectar els drets de la parròquia de Verges i els dels seus clergues i parroquians, a qui els de la Tallada seguiran respectant i hauran de contribuir.

► Com delmes, primícies, censos, tasques, agràries: blat, oli.. el que dels fruits de les terres i esplets reben els clergues de Verges igualment les oblacions que els de la Tallada han fet en les festes de Nadal, Pasqua, Pentecostès i Sant Julià: les oblacions dels bateigs i les núpcies, i les de la purificació de les parteres, i les sepultures dels cossos dels difunts (les captes fetes a la Tallada seran per a la Tallada); les oblacions del salpàs i d'adorar la creu el Divendres Sant a la Tallada... es faran en dues parts, un per als clergues de Verges i l'altra per al curat de la Tallada.

Les donacions de lluminàries en enterraments, aniversaris... seran del sagristà de Verges, exceptuades les necessàries per al servei de la Tallada; per Sant Julià els caps de totes les cases i masos de la Tallada en aquest dia han d'oïr la missa major de Verges, per ser la festa principal del castell... A les reparacions necessàries a l'església de Verges els de la Tallada hi hauran de contribuir tal com feien fins ara.

Per la Festa de Santa Maria d'agost els clergues de Verges acudirán anualment a la Missa i als oficis de l'Església de la Tallada...

Nomenament de rector de la Tallada i el que anualment la universitat li haurà de donar.

El bisbe, oït el consell dels prohoms de la Tallada i tenint un col·loqui i estudi amb en Pere Dalmau, clergue, establert a l'església de la Tallada per la confraria de Santa Maria, el nomena de ple dret curat de la Tallada; per tant, des d'aleshores els clergues de Verges no tenen cap obligació a la Tallada, exceptuant enterrar els cossos (qüestió dirimida feia molts pocs anys)⁴.

Cada any el curat de la Tallada en el dia de Sant Pere i Sant Feliu rebrà de la dita universitat 10 mitgeres de blat, bo i net a la mesura que es ven a la Tallada, a part dels altres drets del seu benefici. Per descomptat que el dit curat té l'obligació de celebrar la missa a l'església de la Tallada per als serveis dels seus fidels els diumenges i festes de guardar i administrar-los els sagraments i els altres deures propis de tot rector curat. I que el clergue Pere Torrent, com a beneficiat de la confraria, tindrà també una clau de l'església, així com els successors d'aquest en el dit càrrec...

Acceptació dels deures i obligacions de rector de la Tallada d'en Pere Dalmau, tant per part seva com dels seus successors en el càrrec. 16 juny 1372.

En Pere Dalmau acceptà i rebé la càrrega de la cura de la Tallada i jurà complir-la tal com el Sr. Bisbe ha definit i han estat firmades i jurades pels procuradors de la Tallada en nom propi i dels altres de dit castell de la Tallada.

Fet en el palau episcopal de Girona, és a dir, a la cambra del palau Sr. Bisbe 16 juny 1372, present el notari infrascrit i els testimonis Jaume de Cornellà, noble, Dalmau de Ribera, donzell i Pere Franch, canonge de Sant Feliu de Girona, i molts altres.

Acceptació i aprovació per part dels representants de la Tallada de tot lo determinat.

A continuació, els prohoms de la Tallada en nom seu i dels altres de dit castell juraren, ho aproven i es comprometen a què dintre els 15 dies venidors els homes de la Tallada firmaran, aprovaran i homologaran tot el que aquí s'ha estipulat pel Sr. Bisbe i pel clergue Pere Dalmau. Demanen còpies de dit acte al notari infrascrit.

Confirmació i aprovació del mateix per part de la mateixa universitat de la Tallada.

El 24 de juliol del dit any fou "convocada i reunida la universitat del castell de la Tallada a l'església de la Tallada on hi foren presents: Guillem Torrent, 33 persones més (nomenats un per un amb el seu respectiu nom i cognom)", on es tractaren àmpliament el tema de la creació de la parròquia de Santa Maria de la Tallada i aquests dits prohoms i homes de la Tallada presents lloaren, aprovaren i homologaren i juraren donar estricta compliment a tot el que s'estipulà i ordenà el Sr. Bisbe i que la dita

⁴ El 1362 s'autoritza a l'església de la Tallada a tenir cementiri U.044-00018 f.60v i 109v segons inventari de l'ADG fet per Mn. Josep Maria Marqués Planagumà, e.p.r.

PAUET
ELABORACIÓ DE PRODUCTES LÀCTICS

Agroalimentària FIDO, SCP.
Mas Benito, s/n. 17143 JAFRE - Girona
Tel. 972 76 83 55 - 616 659 357

ICA
International Camping Assistance S.L.

C/ La Bisbal a Figueres, s.n. (C/31, km 359)
17134 La Tallada d'Empordà GIRONA

Shaun Jennings mobile: (0034) 629 743 327
director tel/fax: (0034) 972 780 638
email: info@icasl.net

Història

universitat assumia totes les obligacions que se'ls indicava insisteixen a complir sempre l'obligació de donar l'annualitat de 10 mitgeres de blat al rector... i que corresponia la interpretació dels acords de les condicions i limitacions de la nova parròquia al Sr. Bisbe, així com el judici de les qüestions que poguessin sorgir.

Aquesta assemblea de la universitat de la Tallada fou feta el 24 de juliol (1372), en va redactar l'acta Francisco Barrera, notari del comte d'Empúries, i actuaren de testimonis Pascol d'Argelers i Joan Saió".

Els nous síndics i procuradors de la Tallada presenten al Sr. Bisbe la còpia de l'acte autenticada de la universitat i ells alhora també ho rubriquen.

Els nous síndics nomenats en l'esmentada assemblea i alhora actors i procuradors l'endemà presentaren al Sr. Bisbe en el seu Palau de Girona l'acte de la universitat del dia anterior i ells mateixos també de paraula ho confirmen i ho accepten. Això tenia lloc,

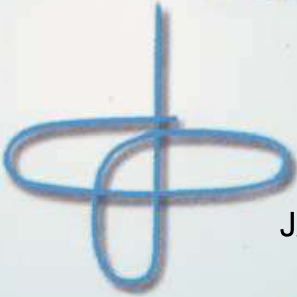
doncs, el dia 25 de juliol del 1372 al palau episcopal de Girona a la cambra del Sr. Bisbe i actuava de notari l'infrascrit Jaume Berga i de testimonis Guillem de Vilagaià, doctor en lleis, Bernat Guarch, prevere, i Joan Boris, escuder.

Després de la creació de la nostra parròquia de la Tallada, sols tenim constància d'altres dues noves parròquies creades en aquests indrets i totes elles molt més a prop en el temps.

La més antiga de les dues és la de Sant Feliu de Viladamat, quina església originàriament era la capella de Sant Quirze de la parròquia de Sant Feliu de la Garriga. Començà a fer funcions de parròquia el 1438, esdevingué sufragània el 1617 i el 1732 ja consta com a parròquia.

L'altra, molt més recent en el temps, dedicada a Santa Anna, és la de l'Estartit, que fou erigida el 1928 en territori segregat de Torroella de Montgrí.

JOSEP RIERA I BERGA
RECTOR DE LA TALLADA D'EMPORDÀ

**INSTAL·LACIONS
JAUME**

JAUME PASCUAL PIBERNAT
Mòbil 607 234 388

Tel./Fax: 972 780 388
jpascual@sitelcon.com

C/ Major, 7
17134 - LA TALLADA D'EMPORDÀ
(Girona)

MAPFRE

OFICINA DE VERGES

Plaça Onze de Setembre, 10
T 972 78 08 08 F 972 78 05 42
17142 VERGES
Email: mustel@mapfre.com

ROURA

SAME

TALLER MECANIC ROURA

SERVEI TÈCNIC

LA TALLADA D'EMPORDA - 17134
TEL. 972 78 05 65 FAX. 972 78 04 43

Dues recomanacions per gaudir-ne durant l'estiu

De ben segur haureu sentit parlar d'aquesta novel·la: *El noi del pijama de ratlles*, de **John Boyne**, publicada en català per Empúries i en castellà per Salamandra. Si encara no l'heu llegida, us la recomanem vivament, perquè la força i honestetat narratives, l'excel·lent construcció dels personatges i la progressió magistral de la trama li donen una qualitat literària molt humana que pot ser apreciada per lectors de totes les edats a partir dels dotze anys.

L'acció comença a Berlín, el 1942, i la trama es desplaça al camp de concentració d'Auschwitz, on sorgeix l'amistat entre en Bruno, fill d'un comandant nazi, i en Shmuel, un nen jueu. L'autor ens submergeix en la innocència de la infantesa i explica l'horror de l'holocaust a través del punt de vista d'un nen alemany de 9 anys que no sap què passa realment al seu voltant, separat del seu amic per una tanca de filferros.

Després d'haver llegit el llibre, tenim curiositat per veure la pel·lícula que en resulta de l'adaptació de la novel·la, que s'ha filmat a Budapest, produïda per **Miramax/Disney**, i que està previst estrenar als nostres cinemes el proper 26 de setembre.

El segon llibre que volem compartir amb vosaltres és un recull de llegendes de les nostres contrades: *L'Empordà fantàstic*, de **Gabriel Martín i Roig**, editat per Farell dins la "Col·lecció Popular".

De la mà d'aquest autor palamosí, coneixerem gegants, bruixes, animals fantàstics, dones d'aigua, ànimes en pena i llegendes del mar que ens faran passar una estona molt entretinguda. El resultat de tot això és un conjunt de llegendes fantàstiques on es retroben les tradicions de fets mítics i màgics que s'han transmès oralment de pares a fills amb elements imaginatius.

Hi trobarem figures i personatges reals i de ficció, pedres, torres i castells empordanesos que ens han

acompanyat al llarg dels segles, alguns tan a prop com "La torre de les bruixes" de Torroella de Montgrí i les goges o encantades del mateix massís que vivien vora del castell del Montgrí, a la vall de Santa Caterina i de les quals es diu que la nit de Sant Joan perdien els seus poders.

Aneu en compte si aneu per aquells paratges perquè diuen que aquests personatges són inquietos i malcarats i acostumen a bufetejar les persones que els troben fent bugada.

MARGARITA VIDAL

<p>TALLER MECÀNIC</p> 	<p>Joan Figueras</p> <p>Reparació d'Automòbils i Maquinària</p> <p>Ctra. de Figueres, s/n 17134 LA TALLADA D'EMPORDÀ (Girona) Tel. i Fax. 972 78 00 67</p>
---	---

Hem anat a...

El Masle

El **Museu de l'Anxova i de la Sal de l'Escala** (MASLE) va ser inaugurat el 29 de juliol de 2006 i el seu objectiu principal és donar a conèixer la història d'una activitat econòmica present al municipi des del segle XVI i que ocupa actualment al voltant de 200 treballadors en 8 fàbriques.

Per situar-nos, en primer lloc podem veure un audiovisual que dura uns deu minuts i que documenta l'activitat marinera de la localitat. Recull la història de la pesca al municipi gràcies a les imatges dels anys vint, quaranta i seixanta del segle passat arxivades a la Filmoteca Nacional de Catalunya. Tot seguit es poden visitar els cinc espais diferenciats que expliquen tot el procés, des de la captura de l'anxova a la feina dels saladors.

A la primera sala veiem com es troba la sal a la natura i com s'extreu per salar l'anxova. El producte, que arribava normalment de Torrevella (Alacant), es distribuïa arreu dels pobles de l'interior i era una font de riquesa per al municipi. El segon espai

s'ocupa de la pesca de l'anxova i la sardina des de l'antiguitat fins que les barques es van motoritzar, amb dibuixos, fotos i objectes relacionats, com una barca de vela llatina restaurada. A la tercera podem veure barques com la teranyina, ja motoritzades; a la quarta, la subhasta del peix i objectes que hi tenen a veure i, finalment, una reproducció d'una fàbrica de salaons antiga, amb una pesquera (que era la taula on se salaven les anxoves) i altres objectes. Una foto aèria del municipi de l'Escala i una pantalla tàctil, on el visitant pot consultar tots els seus monuments, clou l'exposició permanent.

El recinte disposa d'un espai per a exposicions temporals i d'una sala per treballar amb cine fòrums, tallers de cuina, programació per a escoles o tallers didàctics que impliquen tota la població de la zona.

Per conèixer millor aquesta activitat podeu participar a la Festa de la Sal, celebrada anualment al setembre, a la Platja de les Barques.

HORARIS

Estiu: 16/06-14/09

De dimarts a divendres de 10-13 h i de 18-21 h
Dissabtes, diumenges i festius de 11-13 h i de 19-21 h

Hivern: 15/09-15/06

De dimarts a divendres de 10-13 h i de 15-18 h
Dissabtes, diumenges i festius de 12-14 h i de 17-19 h
Tancat els dilluns no festius, 25 i 26 de desembre i 1 i 6 de gener.

Més informació i reserves:

Tel: 972 77 68 15

Fax: 972 77 32 68

Mail: info@anxova-sal.cat

www.firesifestes.com/Fires/F-Sal-L-Escala.htm

Perú

Quan anem de viatge i anunciem la nostra destinació tothom et proposa, t'aconsella... allò que has de fer, visitar, portar o comprar. Però el millor és no deixar-se aconsellar per turistes de *tour* sinó anar acompanyat per guies de primera i nadius del país, en aquest cas l'Alfredo Vargas i la Vicky Trujillo, membres des de fa anys de la meva família.

La meva sorpresa va ser que allò que se suposava que veuria i m'agradaria més no em va impressionar tant; en canvi, el que em va sorprendre més varen ser aquelles petites o grans coses que no es poden descriure amb quatre ratlles o amb una foto.

Parlo de l'amabilitat, la senzillesa, la generositat de les persones que se suposa que, des del nostre punt de vista, són pobres, pel sol fet de no tenir tants diners, tantes comoditats o tants aparells electrònics com nosaltres.

El viatge va durar tres setmanes. La primera presa de contacte amb el país va ser l'aeroport de la ciutat de Lima, un dels més moderns del món, però de

cop, el gran contrast, en obrir-se les portes d'accés a l'exterior. Va ser com accedir en un segon a un món de veus, colors, moviments, multitud, cotxes desballestats...

Després de passar uns dies a la capital, vàrem agafar l'avió amb destinació Cuzco i, llavors el taxi cap a Curahuasi, poble petit i veritable destí del nostre viatge, per retrobar-nos amb amics i familiars. La rebuda va ser emocionant.

El dia de l'arribada al poble va coincidir amb el dia de les *Fiestas Patrias*, 28 de juliol, en què es commemora la independència d'Espanya. Allà es podia respirar el gran sentiment patriòtic i l'orgull que senten de ser peruans.

Grup CATALANA OCCIDENT

FINA JUÁREZ CARO
 Agent d'Assegurances de Catalana Occident - 8/37.929
 e-mail: fijucaro@hotmail.com

La Tallada d'Empordà. Tel. 676 294 290

La Tallada • Tor • Marenyà • Canet (Baix Empordà)

Les festes, principalment, se celebren amb una desfilada d'unes quatre hores de durada on tot el poble desfila, alumnes de les escoles, professors, metges, pagesos... tots amb les seves millors gal·les.

tenen aigua corrent (fins a les 6 de la tarda), llum elèctrica i lavabo amb dutxa (sense aigua calenta), cuina amb fogonets de gas. A Curahuasi, no tothom en pot tenir.

La Tallada • Tor • Marenyà • Canet (Baix Empordà)

A les festes, tampoc no hi poden faltar les begudes alcohòliques com la *Chicha*, feta de blat de moro fermentat, i les cerveses *Cuzqueña* i *Cristal*; els balls *Guainos* i les bandes de música pel carrer. El menjar diferent però boníssim, *choclo* blat de moro blanc, *cuy* conill d'indi, sopes fetes de tota mena de cereals, arrossos...

Durant les tres setmanes també vàrem voltar una mica per la zona per visitar els llocs 'obligats' quan aterres al país, Cuzco, Abancay, Puno, Llac Titicaca, Machu-pichu... Els paisatges i vistes són espectaculars, en un país que no té un metre de terra planera, tot és un conjunt de muntanyes.

Ens allotjàvem a casa d'uns familiars que afortunadament

La zona de Curahuasi està a uns 2.600 metres d'alçada, per això el tan conegut 'mal d'altura' et

**HOSTAL
RESTAURANTE
ALBERANA**

MENJAR CASOLÀ I ESPECIALITAT EN CAÇA, MENÚ DIARI

Ctra. GIRONA n-20 17142 VERGES (Girona)
TLF. 972 78 01 36 FAX 972 78 05 45

Volta el món...

pot provocar marejos i mal de cap, però que amb una infusió de *mate de coca* i l'adaptació a l'alçada amb poques hores passa.

El lloc de més alçada on vàrem anar va ser el Llac Titicaca, a 3.800 metres, allà sí que la falta d'oxigen es notava, per fer deu passes jo necessitava descansar. Ara, val la pena la caminada per poder veure una posta de sol al bell mig del llac en una de les petites illes, on tan sols hi viuen unes seixanta persones que t'allotgen a casa seva (sense aigua corrent ni llum) i que tenen la ciutat més a prop a tres hores en vaixell.

I com aquesta, podria explicar tantes altres vivències senzilles del dia a dia, com anar al mercat;

pujar en un taxi i haver de baixar a empènyer-lo; veure com llauren amb vaques amb un nen de quatre o cinc anys tot davant per guiar-les; veure nens que caminen durant tres o quatre hores per corriols de muntanya per poder assistir a l'escola cada dia... però sempre alegres.

Són tantes les petites i grans experiències de l'estada en aquell país, que és impossible explicar-les totes, però el cas és que aquell viatge m'ha marcat tant que m'agradaria més aviat que tard poder-hi tornar.

MÍRIAM PAGÈS

23 JULIOL-14 AGOST 2006

La diversitat ens fa millorar

Padró, 40 - 17142 VERGES ☎ 972 78 00 39 Fax. 972 78 01 73 - info@fmoy.com

La Tallada • Tor • Marenyà • Canet (Baix Empordà)

Un cargol a la muntanya de Montserrat

Un conte per explicar a la vora del foc

Temps era temps, hi havia un cargol molt petit a qui sempre li tocava el rebre. Quan plovia sortia amb tots els seus companys a córrer, però a ell sempre el deixaven enrere, tot sol; estava molt trist.

Deia sovint: a mi no em passa mai res més enllà d'algunes esgarrinxades, perquè els cargolaires passen de llarg i em deixen; sóc massa petit.

Però vet aquí que un dia va veure una cosa molt grossa que es movia davant seu. Es va espantar. Però va sentir tot seguit una veu que li deia: "Mira cargolet, jo sóc una garsa, un ocell a qui la gent no pot veure gaire, perquè diuen -els humans- que ens mengem els pollets petits dels nius. Encara que jo no sóc pas com les altres, jo només menjo coses del camp. Però vet aquí que m'han ferit i ara necessito ajuda i tu podries donar-me-la. Si ho fas et compensaré".

El cargolet tot sorprès li contesta: "Jo sóc molt petit i no sé què puc fer per a tu ni tampoc amb què et puc ajudar".

"Sí que pots, li diu la garsa. Tu tens una bava que cura les ferides; abans, els humans quan tenien una úlcera a l'estómac contaven que amb un cargol cru es curaven. Per això, si tu et passeges per damunt la meua ferida, la teua bava me la curarà".

I així va ser, després que el cargolet hagués caminat per la panxa de la garsa, al cap d'uns dies la ferida estava ben curada.

Agraïda, la garsa li va dir: "Que contenta que estic! Ara t'ajudaré a tu; què vols que faci?".

I el cargolet li respongué: "Escolta'm bé, tinc un desig, un somni. Hi ha una muntanya en un indret de Catalunya coneguda pel nom de Muntanya de Montserrat. I he sentit dir tota la vida que en aquesta muntanya hi ha una Mare de Déu anomenada "la Moreneta".

M'agradaria molt anar a conèixer-la i visitar-la, però, és clar, al meu pas no hi arribaré mai".

"Això rai!", li féu la garsa. "Puja damunt la meua esquena i volaré rabent cap allà".

"Carai!", pensa el cargol, "això em fa molta por; s'assembla a aquell aparell que fa tanta fressa, allò que els humans en diuen un "avió". Era, però, tanta la il·lusió que tenia que revestint-se de valor i sense rumiar-s'ho més li diu: "Apa doncs, som-hi, no perdem més temps. Vinga a fer quilòmetres, i que la Mare de Déu ens empari!".

El cargolet no sabia massa si plorar o riure de tan emocionat que estava. Però no tot havia de ser cantar i ballar. Pel camí trobaren coses prou rares semblants a unes muntanyes russes, però el cargolet, fent el cor fort, s'arrapava al llom de la garsa i així anaven fent el camí.

Travessaren una vall amb un prat que verdejava d'herba tendra on pasturaven unes vaques atalaiades per un jove pastor. El cargolet no sabia pas què eren i per això demanà a la garsa que li aclarís els dubtes. Li contà que eren uns animals molt tranquils i molt estimats puix que donaven molta llet, un aliment molt útil per als humans.

Més enllà van aparèixer unes parets molt altes. "Allí sí que t'hi pots amagar bé que no t'hi trobarà ningú", li diu la garsa.

L'amor en vers

ELL

Que feliç seré amor meu!
 aviat serem casats!
 Em portaràs l'esmorzar al llit,
 bon suc natural i pa torrat,
 amb ous ben remenats,
 tot content, ben aviat de matí,
 sortiré jo cap a l'oficina,
 i tu ben llatina al mercat,
 puix, en tan sols mitja hora,
 ets d'arribar a Mas Badia,
 on tindràs la teva feina,
 i ben segur que abans hauràs deixat
 tot el pis ben arreglat,
 puix molt bé saps:
 que per la nit,
 m'agrada sopar aviat.
 Això sí, mai no t'oblidis,
 que jo torno molt cansat.
 Per la nit, res de telesèries,
 només futbol i les meves pelis.
 No anirem mai de shopping, a comprar,
 ni a restaurants de rics,
 ni a gastar calers de vacances.
 No anirem a ballar,
 ni per la festa major de Marenyà.
 No llençarem els cèntims!
 Tu cuinaràs per a mi,
 només menjar casolà.
 Jo no sóc com els altres...
 que els hi agrada menjar fora. No et sembla,
 amor meu, que seran dies gloriosos?
 I no t'oblidis que molt aviat...
 Jo seré el teu amant:
 Espòs.

ELLA

Que sincer ets amor meu!
 que oportunes paraules!
 Tu esperes tant de mi,
 que em sento acoquinada.
 No sé fer ous remenats,
 com la teva mare venerada,
 se'm crema el pa torrat,
 i de la cuina no sé res!
 A mi m'agrada molt estar al llit,
 si puc, quasi tot el matí,
 anar de shopping, comprar,
 amb la Master-Card daurada,
 comprar queviures ben bons,
 a Ca la Dolors de la Tallada,
 prendre'm un te o un cafetó
 en algun lloc coquetó, com la Devesa de Tor.
 Comprar-m'ho tot de disseny,
 a la Capsa de Pandora,
 i la robeta molt maca, i encisadora.
 Anar de concerts d'en Serrat o els Pets,
 i sopar a L'Empordanet.
 Viatjar a Punta Cana,
 a passar una bona temporada.
 Pensa-t'ho bé, encara estàs a temps...
 l'església no està pagada,
 jo torno el meu vestit
 i tu, el teu vestit de gala,
 i pots posar ben eixerit
 el diumenge a tots els diaris,
 amb lletra ben destacada:
 "HOME JOVE I BEN PLANTAT,
 BUSCA UNA ESCLAVA MOLT LERDA,
 PERQUÈ LA SEVA EXFUTURA ESPOSA,
 AHIR EL VA ENGEGAR A LA MERDA"

AUTOR: DESCONEGUT

TRADUCCIÓ I ARRANJAMENTS:

ANNA M. ROQUÉ I FINA JUÁREZ

Rosa Serra i Joan Andreu

Quan ens van demanar si podíem escriure un article per a la revista, en concret per a l'apartat de la gent sobrevinguda al poble, vam pensar que possiblement no érem els més adients, que no ens pertocava, ja que una de les raons per les quals estem instal·lats al municipi és perquè hi tenim un vincle familiar i no ens considerem sobrevinguts.

Els meus avis són en Ciset i la Teresa de Can Fages de Marenyà i sempre ens ha agradat de fer-hi escapades, de passar-hi els caps de setmana, etc... Quan ens vam plantejar de buscar un lloc on viure, de començar una nova aventura, una de les opcions que se'ns va presentar va ser la de viure al poble dels avis, i la veritat és que no ens va costar gaire de decidir-nos, ja que el que buscàvem era un xic de tranquil·litat, estar en contacte amb la natura i

Casa d'en Joan i la Rosa.

premiàvem la qualitat de vida davant de qualsevol altra comoditat que ens poguéssim donar un poble més gran. Així, doncs, podem dir que estem molt contents de la decisió presa.

A més, com que ens agrada implicar-nos al lloc on vivim, vam decidir formar part de la comissió de festes de la Tallada i Marenyà per tal de poder ajudar i contribuir a les diferents activitats que es duen a terme al municipi.

ROSA SERRA I JOAN ANDREU

Comandes de carn, pa...

QUEVIURES La Tallada d'Empordà

Dolors Tarrats ☎ **972 78 00 53**
Tramuntana, 16 17134 - La Tallada d'Empordà

Bar L'Empordanet

Joan Agustí Feliu

La Tallada d'Empordà
17134 GIRONA
Tel. 972 78 03 02

És Barroc

És Confortable

És Exòtic

És Únic

Un lloc Màgic per la nit

Un espai per parlar,
estar tranquil i somniar.

Pendre unes copes a la llum
de les espelmes i deixar-se anar.

Poder assaborir unes delícies d'ànec o d'ibèrics,
de deu de la nit a dues de la matinada.

Bar Nit

